

ПРОТОКОЛ

№ 247

гр. Пловдив, 17.11.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Надежда Л. Махмудиева
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
Сложи за разглеждане докладваното от Христо В. Симитчиев Въззивно гражданско дело № 20235000500496 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:26 часа се явиха:

Жалбоподател К..... (К...), редовно призовани, представляват се от **пълномощник М. П. Т.** Представя пълномощно.

Ответник по жалбата В. В. А., редовно призован не се явява, за него се явява **адвокат Д. В. П.** Представя пълномощно и договор за правна защита и съдействие.

СТАНОВИЩА ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

Пълномощник Т.: Да се даде ход на делото.

Адв. П.: Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

Делото е образувано по въззивна жалба вх. № 262148/24.04.2023 г. от К..... (К...) против Решение № 260013 от 29.03.2023 г. по гр. д. № 2333/2019 г. на Окръжен съд - Пловдив, с което се:

„ОТХВЪРЛЯ предявения от К..., БУЛСТАТ, с адрес: гр. С., бул. „В.“ № 18, ет. 5 против В. В. А., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. П.,

ул. „К. Н.“ № 3, иск за отнемане в полза на държавата на следното имущество:

- сумата от 16 672,50 лева, представляваща извършени вноски по разплащателна сметка в лева №, открита в „Б.-а.к.б.“ АД, с титуляр В. В. А.;

- сумата от 140 376,40 лева, представляваща извършени вноски по сметка от трети лица по разплащателна сметка в лева №, открита в „Б.-а.к.б.“ АД, с титуляр В. В. А.;

- сума в размер на 236 760 лева, представляваща намерена сума в сейф в ап. 710 в хотел „М.“, находящ се в гр. С., ул. „Д.В.“ 1 № 100, ползван от В. В. А.;

- сума в размер на 984 728,28 лева, представляваща намерена сума в стая 0105, ет. 1 в хотел „М.“, находящ се в гр. С., ул. „Д.В.“ № 100 - офис, ползван от „Ф.Р.“ ЕООД;

- сума в размер на 5 437 207,40 лева, намерена в банкови сейфове с №, наети на името на В. В. А. в банка „Д....“ ЕАД.

ОСЪЖДА К..., БУЛСТАТ, с адрес: гр. С., бул. „В.“ № 18, ет. 5 ДА ЗАПЛАТИ на В. В. А., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. П., ул. „К. Н.“ № 3 сумата от 11 250 лева (единадесет хиляди двеста и петдесет лева), представляващи направени по делото разноски, от които 9 900 лева за адвокатско възнаграждение, 900 лева за изготвяне на съдебно-икономическа експертиза и 450 лева за изготвяне на съдебно-техническа експертиза.

ОСЪЖДА К..., БУЛСТАТ, с адрес: гр. С., бул. „В.“ № 18, ет. 5 ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт по бюджетната сметка на Окръжен съд Пловдив държавна такса в размер на 272 629,78 лв. (двеста седемдесет и две хиляди шестстотин двадесет и девет лева и седемдесет и осемдесет.).“

В жалбата се излагат съображения за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното решение. Оспорват се изводите на първоинстанционния съд, че извършените вноски от ответника и от трети лица по банковата му сметка не подлежат на отнемане, предвид липсата им към края на проверявания период от същата. Оспорва се като незаконосъобразен и немотивиран изводът на окръжния съд по отношение на

претендираната сума в размер на 984 728,28 лв., намерена такава в стая № 0105, ет. 1 в хотел „М.“, че ответникът не може да бъде свързан с въпросната стая, вследствие който се отхвърля иска на Комисията, като съдът неправилно кредитирал с доверие дадените свидетелски показания в хода на процеса на близки на ответника, без да съобрази възможната им заинтересованост, както и че показанията им не 2 съставляват годни доказателствени средства, а подлежат на доказване с годни по ГПК писмени доказателства, каквито не били представени от ответника. Идентични възражения жалбоподателят прави и по отношение на отхвърлената с обжалваното решение искова претенция за намерените и иззети средства в сейфове суми в общ размер на 5 437 207,40 лв., за които съдът отново дал превес на свидетелските показания на майката на ответника и на близките до семейство А.и приятели и същевременно служители на контролираните от семейството дружества, без да съобрази събраните доказателства и приложи правилно специалния закон във връзка с установяване и доказване на законен източник на средства от страна на ответника. Поддържа се, че при неправилно оценените доказателства и погрешно прилагане на ЗПКОНПИ, първоинстанционният съд е преценил, че не е установено несъответствие за ответника и имуществото е придобито със законни средства и е отхвърлен искът на Комисията. Излагат се съображения, че при установяване на несъответствие, включително и от изготвеното заключение по допуснатата СИЕ, е налице и основателност на иска на Комисията за отнемане на имущество, придобито през проверявания период, за което не е установен законен източник на средствата. Посочва се, че разпоредбата на чл.151 от ЗПКОНПИ предвижда възможност на Държавата да претендира в исковото производство равностойност на имущество, което вече е напуснало патримониума на проверяваното лице, но за придобиването на което не е установен законен източник на средствата, като е предвидено едно изключение от това правило в разпоредбата на чл.146 от ЗПКОНПИ, съгласно която извършените разпоредителни сделки, които са непротивопоставими на държавата, се отнемат от третото лице приобретател. Според жалбоподателя, от горното може да се направи обоснован извод, че за сумите, преминали през банковите сметки на ответника или такива, които са излезли от патримониума му, за които не е установен по безспорен начин законен източник, се претендира тяхната равностойност, на основание чл.151 от ЗПКОНПИ. Поддържа се, че

от представените доказателства в първоинстанционното производство следва изводът, че имуществото на ответника е незаконно придобито. Твърди се, че ответникът не е оборил 3 твърдените факти от Комисията и не е установил противното с пълно и пряко доказване. В тежест на ответника по делото било да докаже законните източници на средства, с които е придобил имуществото, като съобразно изискванията на ЗПКОНПИ, следва да са налице доказателства за доходи от законни източници. От събраните и преценени доказателства обаче, такъв факт от страна на ответника не бил доказан. Последният не доказал и в какво е преобразувал имуществото си, обект на претенция от страна на Комисията на основание чл. 151 от ЗПКОНПИ, включително и по отношение на изтеглените/усвоените средства от банковите си сметки, обстоятелство, което е било в негова тежест. Поддържа се, че от представените и приети по делото многобройни писмени доказателства, органите на К..., в хода на проверката по установяване на незаконно придобито имущество през проверявания период, са изследвали всички данни за доходите на лицето, предоставени от съответните компетентни органи, извършен бил подробен икономически анализ на цялата събрана по надлежния ред официална информация, в който са отразени стойностите на установените законни доходи на ответника, както са изследвани и направените разходи за проверявания период и е изведена отрицателната разлика, изискуема по закон. Посочените се потвърждавали и от заключението на вещото лице. В обобщение, се поддържа, че сумата в общ размер на 6 815 744,58 лева, предмет на предявените искове, е имущество на ответника по смисъла на ЗПКОНПИ, което е постъпило в негови лични сметки, в лично наети и ползвани сейфове и намерено и иззето от стаи в хотел М., за което не се доказва законен източник, произход и основание за придобиването на тези средства, а съгласно специалния закон, опровергаването на твърденията на ищеца следва да бъде доказано по несъмнен начин и то с такива доказателства, от които да се установи, че са извършвани разпоредителни сделки с имущество, придобито преди проверявания период или такова, за което е установен законен източник на средства за придобиването му. Посочва се, че при изследване на понятието „законен източник“, следва да се изхожда не от правнорегламентирания в Закона за собствеността способ за придобиване право на собственост на движими или недвижими вещи, а от икономическото основание за

придобиване на имуществото - произходът и размерът на доходите на лицето, при съпоставката им с необходимите разходи за живот, както и дали натрупването на неговото богатство може да бъде обяснено с конституционно признатите и законово регламентирани източници. Според жалбоподателя, необходимо е да се установи преди всичко моментът на придобиване на паричните средства и техният източник. Поддържа се, че доколкото не е възможно да се установи друго /напр. наличие на продажба на имущество; получено дарение или заем и др./, за момент на придобиване следва да се приеме датата на внасянето на парите по банковата сметка или сейфове на лицето, както и намерените и иззети средства от стаи в х-л „М.. Счита, че в случаите, при които от събраните доказателства може да се направи извод, че внесените по банкови сметки, сейфове, намерени парични средства в стаи не са свързани с обичайно потребление на стоки и услуги, а са свързани с друга основна тяхна функция - натрупване и съхранение на материален ресурс, същите следва да се разглеждат като имущество, придобито от ответника. Намира, че противното не би изпълнило целта на специалния закон, която цел се изразява в защита интересите на обществото, като се предотвратят и ограничат възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждането с него. По изложените съображения, установени факти от страна на ищеца и предвид недоказаните от страна на ответника твърдения, жалбоподателят счита, че искът на К... е доказан по несъмнен начин. Изтъква, че по делото е установено значително несъответствие по смисъла на специалния закон на стойност 7 059 390,70 лв., поради което са налице както материалноправните, така и процесуалните предпоставки за уважаване на предявения от Комисията иск. Ето защо, жалбоподателят моли да бъде отменено първоинстанционното Решение № 260013/29.03.2023 г. на ОС-Пловдив по гр.д. № 2333/2019 г. като неправилно, необосновано и незаконосъобразно и вместо него да бъде постановен акт, с който да бъде уважен предявения от К... срещу ответника В. В. А. с ЕГН ***** иск за отнемане в полза на Държавата на незаконно придобито имущество в размер на 6 815 744.58 лв., както и да бъдат присъдени на К... юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и сторените разноси в първоинстанционното производство, за които е 5 приложен списък. Пловдивският апелативен съд намира, че въззивната жалба

е допустима, тъй като е подадена в срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване акт на първоинстанционния съд. Със същата не са направени доказателствени искания.

В законния срок, от ответника В. В. А. е подаден отговор на жалбата с вх.№262935/30.05.2023г., с който се оспорва същата като неоснователна, за което се излагат подробни и конкретни съображения. Иска се да се потвърди първоинстанционното решение, като се присъдят на ответника сторените пред настоящата инстанция разноски. С отговора не са направени доказателствени искания.

От К... е подадена и частна жалба с вх.№264284/05.09.2023г. против Определение № 260056/11.08.2023 г. по гр. д. № 2333/2019 г. на Окръжен съд - Пловдив, с което се оставя без уважение като неоснователно искането на К... за изменение на Решение № 260013/29.03.2023г., постановено по гр. дело № 2333 по описа на Окръжен съд - Пловдив за 2019г, в частта за разноските., инкорпорирано в допълнение към въззивна жалба с вх. № 262184/25.04.2023г. В жалбата се поддържа, че атакуваното определение е неправилно и противоречащо на вложения смисъл в разпоредбите на ГПК, както и на цитираната съдебна практика. Посочва се, че съгласно разпоредбата на чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ, с решението съдът присъжда държавна такса и направени разноски в зависимост от изхода на делото, като няма изрична разпоредба и смисъла на закона не е, че при отхвърляне на предявения иск К... следва да бъде осъдена да заплати държавна такса и разноски. Излагат се съображения, че ищецът К... е освободен от заплащането на държавна такса по производствата за отнемане на незаконно придобито имущество, което е предвидено, на първо място, в разпоредбата на чл. 154, ал. 3 от ЗПКОНПИ.

На следващо място, се сочи, че в разпоредбата на чл. 84, ал. 1 6 от ГПК, българският законодател изрично е предвидил, че Държавата се освобождава от плащането на държавна такса, освен в случаите, когато предмет на спор са частни държавни вземания и права върху вещи частна държавна собственост. Поддържа се, че производството за отнемане на незаконно придобито имущество по реда на ЗПКОНПИ не попада в някое от тези изключения, в които се заплаща държавна такса по граждански дела. Твърди се, че в константната съдебна практика, Върховният съд е възприел тезата, че исковите на Комисията по своята същност представляват публични държавни

вземания, с оглед на което ищецът К... следва да се ползва от привилегията, предвидена от законодателя в разпоредбата на чл. 84 ГПК. Посочва се, че в разпоредбата на чл. 159 от ЗПКОНПИ е установено, че за неуредените в този закон въпроси се прилагат разпоредбите на ГПК. Според жалбоподателя, в настоящия случай не съществува изрична разпоредба, която да освобождава ищецът К... от задължението ѝ да заплаща държавна такса при завеждане на иск за отнемане на незаконно придобито имущество. Поради това, жалбоподателят счита, че в случая следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 84 от ГПК, тъй като претенциите на Комисията не попадат в изключенията, подробно описани, както в цитираната разпоредба, така и в разпоредбата на чл. 162, ал. 2 ДОПК, която изчерпателно изброява публичните държавни вземания. Предвид изложените в фактически и правни аргументи, в частната жалба се иска Определение № 260056/11.08.2023 г., постановено по гр. д. № 2333/2019 г. на Окръжен съд да бъде отменено като неправилно и вместо него да бъде постановен акт, с който Комисията бъде освободена от държавна такса.

В законния срок, от насрещната страна не е подаден отговор по частната жалба.

Пълномощник Т.: Поддържам въззивната жалба, допълнението към същата и въззивната частна жалба.

По отношение на справките - те са във връзка с установяване и противоречие в твърденията на ответната страна при проведените разпити на свид. К., понастоящем М., и К.. Тези доказателства също са във връзка с оспорване на твърденията, че в стая, в която е направено претърсване и изземване на 31.08.2020 г., са намерени и иззети парични средства, за които в първоинстанционното производство се твърдеше, че голяма част от тях са на други дружества, по отношение на които посочените по-горе две лица са извършвали счетоводни услуги, и тези така съхранявани средства не кореспондират със свидетелските показания. Още повече, че нито в наказателното, нито в първоинстанционното производство е предявена претенция от твърдените собственици на дружества на процесните средства. Поради което същите считам, че са относими по повод установяване противоречия в твърдените факти от свидетелите, разпитани пред първата инстанция. Това важи за отчетите и балансите, които са представени от Сиела

на посочените дружества, и от регистъра на уведомления за трудови договори.

По отношение на справките в Сиела, те са общодостъпни. По отношение на трудовите договори правим това искане във връзка с констатациите на първата инстанция при излагането на мотивите си по повод приемането и кредитирането на доверие на дадените свидетелски показания.

Адв. П.: Поддържам писмения отговор на жалбата. Жалбата я считам за неоснователна и я оспорвам. Намирам така направеното доказателствено искане, формулирано като такова едва в днешното съдебно заседание, а не с въззивната жалба, за процесуално недопустимо, поради настъпила процесуална преклузия по смисъла на чл. 266 ал. 1 ГПК.

Отделно от това считам, че твърденията на процесуалния представител на Комисията, досежно противоречие на установените факти с тези представени документи и събраните гласни доказателствени средства, а именно разпитите на свид. М. и свид. К. не отговарят на истината. В нито една част от разпита на свидетелките не се сочат обстоятелства, които се опровергават от така представените с въззивната жалба документи. Това е поредната грешна интерпретация на Комисията в настоящото производство, като за установяване на правно релевантните обстоятелства, за които Комисията твърди и сочи, че следва да бъдат установени, по-скоро би трябвало да бъде допусната ССЕ, която да даде отговор дали са осчетоводени сумите на дружествата, за които в хода на производството се установи, че са притежавали парични средства под формата на касови наличности и суми за разплащане в стая № 105 в хотел М., които са иззети при извършено процесуалноследствено действие претърсване и изземване.

В случай че все пак уважите искането и приемете тези доказателства, въпреки настъпилата процесуална преклузия, моля да допуснете ССЕ, изпълнима от вещо лице счетоводител, което, след като се запознае с материалите по делото и направи справка в счетоводствата на дружествата, НАП или където е необходимо, да даде отговор на въпроса: Отразени ли са в счетоводството на съответните дружества и в кои счетоводни документи сумите, иззети от стая № 105 в хотел М., и ако е така, в кои счетоводни сметки са отразени, под каква форма или осчетоводени ли са като вземания по липси – иззети суми от прокуратурата.

Пълномощник Т.: Обръщам внимание, че нито в първоинстанционното производство, нито в наказателното има индикации за това, че намерените средства са собственост на търговски дружества или физически лица, различни от фактите и обстоятелствата, които ние твърдим в исковото производство от страна на Комисията, още повече да са предявявани претенции за връщане във връзка с твърдения, че тези средства представляват касови наличности, оборотни или друг вид на конкретни дружества. Да не се допуска експертизата.

Съдът по направените от въззивника доказателствени искания за приемане на представените с въззивната жалба справки от Сиела за търговски дружества, ведно с публикувани отчети и баланси, както и справки от Регистъра на уведомленията за трудови договори и уведомления за промяна на работодател, като взе предвид и уточнението в настоящото заседание относно това какво ще се установява с тези доказателства, намира следното:

Представянето на тези справки е несвоевременно. Страната, ако е считала, че има противоречие в показанията на разпитаните свидетели, би могла да обори тези противоречия като представи приложените към въззивната жалба справки в първоинстанционното производство. В случая е ирелевантно дали се касае за публичнодостъпна информация, или не, тъй като се представят пред настоящата инстанция писмени доказателства и съответно се иска да бъдат приети.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззивника за приемане на представените с въззивната жалба приложения - справки от Сиела за търговски дружества, публикувани отчети и баланси, както и справки от Регистъра на уведомленията за трудови договори и уведомления за промяна на работодател.

Същите да се отделят от въззивната жалба и да се приложат към кориците на делото, като неприети, на разположение на страната, която ги е представила, ако желае да си ги получи.

Предвид това, че въззиваемата страна формулира доказателствено

искане, което беше поставено в зависимост уважаването на искането на въззивника, съдът намира, че не следва да се произнася по искането за назначаване на експертиза.

Пълномощник Т.: Нямам други искания.

Адв. П.: Също.

С оглед липса на други доказателствени искания от страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да бъде даден ход по същество и затова,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Пълномощник Т.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам изложеното във въззивната жалба, която е достатъчно аргументирана. Претендираните суми, които представляват вноски на каса от проверяваното лице или вноски от трети лица по сметки на ответника, същите са били налични към края на проверявания период - 05.09.2018 г., както по банковата сметка, респ. в брой при лицето.

Моля да имате предвид приложението на чл. 156, ал. 6 ЗОНПИ.

Поддържам изложеното във въззивната жалба и моля за присъждане на сторените разноски.

Адв. П.: Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите без уважение подадените въззивни жалби от Комисията и да потвърдите изцяло първоинстанционното решение, като правилно и законосъобразно. В първоинстанционното производство бяха събрани доказателства, от които се установява, че значително несъответствие в имуществото на ответника не съществува, съответно и акт за установяване на такова не би трябвало да съществува.

Вариантът на СИЕ, на който Комисията основава своите твърдения, че е налице значително несъответствие, се дължи на това, че в имуществото на ответника се включва такова, принадлежащо и собственост на трети за настоящия процес лица.

Моля да ни присъдите сторените пред настоящата инстанция разноски,

за които представям списък на разноските.

Подробни съображения по същество ще изложи в писмена защита.

Пълномощник Т.: Възразявам за прекомерност на разноските на ответника.

Също ще се възползвам от възможността за представяне на писмени бележки по делото.

Съдът предоставя едноседмичен срок на процесуалните представители на страните за представяне на писмени бележки.

Обяви, че ще се произнесе с решение до 18.12.2023 г.

Протоколът изготвен в с.з.

Заседанието се закри в 10,45 часа.

Председател: _____

Секретар: _____